

overbevist om, at det af Flertallet stillede Forslag er den bedste Løsning. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Forslag.

Harald Jensen: Af de mangfoldige Planer, som har været forelagte angaaende Ordningen af Aarhus Banegaard, er der egentlig kun 3, som har formaet at samle Opmærksomheden om sig, nemlig Regeringens Forslag, som det var forelagt, Plan „M“, og det saakaldte Hammerich'ske Forslag. Efter min Opfattelse — og den deles af flere — vilde det af Regeringen forelagte Forslag være det heldigste at faa gennemført baade for Staten, Trafikken og Byen. Det vilde ogsaa ganske sikkert, da det var ganske enkelt, være det billigste saavel i Anlæg som i Drift. Men Forholdene udviklede sig jo nede i det andet Ting saaledes, at Forhandlingerne som bekendt endte med, at et Mindretal vedtog Regeringens Forslag, medens et Flertal afholdt sig fra at stemme og derved tilkendegav, at det ikke ønskede at være med til denne Ordning. Saaledes kom jo dette Forslag herop i Landstinget kun vedtaget af et Mindretal i Folketinget og med et Flertal imod sig. Og man saa, hvorledes Forholdene udviklede sig heroppe i Landstinget. Forholdene udviklede sig saaledes i Udvalget, at hvis man fra deres Side, der saa paa Sagen ligesom jeg, havde holdt fast paa Regeringens Forslag, var vi kommet her ind til Tinget med 3 Mindretalsforslag, og det hele havde atter opløst sig i Forvirring. Derfor har jeg fundet det forsvarligt at gaa med til det Forslag, som Flertallet nu er samlet om. Jeg har sluttet mig til de Udvalgsmedlemmer, som ønsker dette Forslag gennemført, og jeg skal bekende, at jeg havde egentlig ventet, at man fra den anden Side, fra den Side, som stod paa det Hammerich'ske Forslag, var gaaet med os. Det var mig noget af en Skuffelse, at det ikke skete. Thi Forholdet er dog dette, at Plan „M“ er et Kompromisforslag, et Forslag, der skulde søge saa nogenlunde at dele Sol og Vind lige mellem de modstridende Anskuelser, der skulde give Ret til begge Sider, i det hele taget søge at imødekomme til begge Sider. Naar man ser paa det saaledes, som jeg ser paa det, at dette Kompromisforslag viser den største Imødekommen overfor de Medlemmer, der holdt paa det Hammerich'ske Forslag, saa kan jeg ikke sige andet end, at jeg følte mig noget skuffet over, at man fra den Side næsten med Fanatisme vedbliver at opretholde det an-

det Forslag. Det er nemlig saaledes, at naar Plan „M“ bliver gennemført, og Godsbanegaarden bliver lagt dér, hvor den nu tænkes lagt: i Mølleengen, er det ganske umuligt senere hen at flytte Personbanegaarden derved. Paa den Maade kan man altsaa sige, at det Mindretal, hvortil jeg hørte, og som var for Regeringens Forslag, saa dermed Traaden klippet over, og at dermed havde vi egentlig opgivet et af de Hovedpunkter, som bandt os til det Forslag, nemlig dette, at Gods- og Personbanegaarden var sammen, under samme Administration og dreves sammen under fælles Drift, hvorved man ogsaa fik den billigste Drift. Og jeg maa som Borger i Aarhus se saaledes paa det, at den Plads, hvor man havde tænkt at lægge den samlede Person- og Godsbanegaard, om ikke saa farlig lang Tid — et halvt Hundrede Aar er jo ikke meget i en Bys eller et Samfunds Udvikling — vil, derom føler jeg mig forvisset, ligge midt inde i Byen.

Den anden Side derimod fik den Indrømmelse, at Plan „M“ ikke afskærer fra Gennemførelse af Togene; bliver Plan „M“ gennemført, vil man ikke være afskaaret fra at gennemføre Togene ad den Vej, som Hammerich's Plan antyder. Og naar den ærede Ordfører for Mindretallet (Rambusch) udtalte, at den Hammerich'ske Plan var et Led i en stor Helhed, og at man maa se det fra den Side, saa gælder det samme ogsaa om Plan „M“. Den er i Virkeligheden det samme Led i den store Helhed, idet den overlader til Fremtiden at ordne Forholdene videre ud, ordne dem netop i den Retning, som de ærede Medlemmer ønsker.

Derfor var jeg noget skuffet, men det hindrede jo ikke, at jeg altsaa alligevel har fundet det forsvarligt at gaa med til Plan „M“. Naar jeg havde ønsket og ønsker Plan „Q“, den første Del af Plan „M“, gennemført, er det, fordi det er ikke bestridt fra nogen Side, heller ikke fra Administrationens Side, at Plan „M“ er en god og forsvarlig Løsning af Spørgsmaalet. Den giver en tilstrækkelig stor Personbanegaard, som er godt beliggende. Og derved, at den bliver liggende dér, hvor den nu er, forrykker den ikke noget Forhold. Man har talt saa vidt og bredt om de Værdiforskydninger og Forrykkelser af Værdier, som vilde ske, hvis den flyttedes, der har været Mening for og Mening imod, men alle disse Meninger er nu skudte til Side, for naar Personbanegaarden bliver liggende, hvor den ligger, forrykkes der ingen Værdier, saa bliver Forholdene, som